

Septimū

Preceptum

ā potib; repleta sit. & vlt̄ hoc
continue pl̄ ditetur. que si de
bite p̄pender;: vix nudū panez
mereretur. & iſtitor de modico
labore & preco respectie vult se
& suos tā delicate nutriē. & pre
cōle vſtire sicut vn⁹ de multo
maioi ſūma. grauioi & utiliori
labore cōmūtati ſuicns & ita
discurrendo de alijs. hinc ē q̄ q̄
ſi oēs auaitie & ſupbie & wolup
tatis morbo laborat p̄q tñtū ex
eēatur q̄ credūt ita eē dēre ex
hoc q̄ illa fuit tā omūiter iā cō
ſuetar; q̄ q̄ſi oē ſic agūt. cū tñ
nulla oſuetudo poſſit excusaē i
hīs q̄ ſunt coñ rectā rōnez. h
ſolū m̄ in differētib; que poſſut
fieri bene & male. nulla aut̄ ra
tio recta videtur dictaē hoc bo
num q̄ filia ſimplicis militis
aut burgenſ q̄tumlib; opulē
tā deferat tam precoſam vſtez.
cīgulum. aut corona. que pro
ſtatu ſufficer; cuiuſcū q̄ mag
ne p̄ncipisse aut regie. nec hoc
q̄ q̄tumlibet diues mercator
tā ſplendide in vſtibus. tā ma
gmifice in ſumptibus viuat q̄
ſufficer; regi w̄l p̄ncipi bene
magno. Et hoc mō multa ſunt
q̄ ſb dissimulacone trāſeūt. nec
reputantur tā mala que tamē
ſi recte pensarentur: manifeſte
viderentur exceſſua recto iudi
cio racōmis. Ex quib; patet q̄
q̄ntificacō precij iuſti pensāda

Capitulum

Sextū

est in libra racōis recte attēden
do bona fide id est fideli intēco
ne ſuā iſtūtā cīr re. ſoliciū
dīmē. nccitatē. & nobilitatē rei
vēdibilis. maḡtudīmē. multitu
dīmē. laboēa. picula & ſūptus.

Seq̄tūr. vi. capi. de vſuri.

Vſuīs mō a alijs cō a
tractib; tria ponētur.
Prio quo modis vſu
rarij faciūt coñ septimū precep
tum. Secūdo quāta mala lu
dos comitentur. Terco quomō
peccāt lusoēs. **O**m̄tum ad p̄ b
mū prenōnda ſunt quatuor.
Primo q̄ vſuarij tenentur ad
reſtituōem vſure & ad reſtitu
ōem dāmmi p̄ vſuras alicui il
lati. **O**mnis enim vſuā comittit
ur circa mutuacōem vel cōceſ
ſionem. **E**ſt aut̄ mutuacō acti
ua ſeu ocessio. dācō gr̄tuia rei
quā vel equiuales tenetur red
dē recipiens iuxta pactū. **M**u
tuacō vēo paſſua ē tal' rei ſe
ptio. dr̄ aut̄ mutuacō. q̄ſi meū
tuū facō. hoc tñ qd̄ tibi mutuo
nō ſimplicē definiſt eē meū. ſed
ſolū ad tēp; d; eē tuū vñ vera
cīt dicē poſſū me tātū h̄re ap̄s
te & ille nō dicētur oīno paup
cū debitores bñ ſoluturi tene
rentur multa. dr̄ aut̄ mutuacō
pecuniae vel huīuſmodi dacio.
quia domīmū trāſfertur. vñ in
ſcriptura vſatur mutuacō da
cio. **E**xo. xxii. deut. xv. luce. vi.

Septimū Preceptum

Si inquit mutuum dedeatis hys
a quibus spatis recipe. quod gratia
est vobis. nam et pecores peccatorib[us]
feneratur ut recipiat eglia. Et
statim sequitur. mutuum date.
mibilis inde spantes. et eis merces
vestra multa. teritis filii altissimi
mei. quod ipse benignus est super in
gitos et malos. Domine gratituta da
eis. Quia sic pura et simplex do
nacio fit gratis sine limitacione.
sic ista debet gratis fieri salua
ista limitacione de reddendo. Vnde
xps vbi s. dicit n[on] inde speran
tes. super. ultra redditioem rei.
Additur quia vel equivalens
tenetur reddere. quod nisi hoc esset.
pura et simplex foret donacio.
Dicitur vel equaliter. quod aliquam
res eadem non potest reddi. quod di
strahitur ut pecunia vel predicta
aut perit ut equum aut domum. Di
citur etiam iure pactu. Quia mu
tuum recipies non tenetur re mutu
uatam simpliciter reddere. nisi
ita sit pactum. potest ei tale pa
ctu fieri quod restituat si petitum
fuerit. vel si a domino veniebat ad pri
mogenitum fortunam. et tunc si non
veniebat secundum: reddere non te
tur. Secundo notandum quod
quis mutuas possit iure rem
mutuatam vel valorē eius recipere
et repetere: n[on] tamen potest ultra hoc
ab hicie rōe rei mutuate vel mu
tuacōis repetere recipere vel spe
rae. Sed bene potest recipere quod a mu
tuū recipiēte non per mutuo sed
spōt ex alia iusta causa datur
aut pia. Primum prout; quod recipies
mutuum. nullū ius habet ad rem
nisi ad ex cōcessione mutuātū.
Sed mutuas non dedit aut mu
tuavit nisi ad certum tempore vel
tra quod in iuto domino tenerere non
debet. Secundum prout; quod quando
in mutuasti pecunia vel huius.
tunc res ista interim ē mea fa
cta. et ei vobis ē meū opus. cuius
signū est. quod si apud me predicta
pecunia vel res mihi ē predicta non
tibi ut oes volunt. Sed contra rati
onem ē. quod ego tibi debet dare
aliqd de vīsu et labore meo quē
habeo de pecunia mea. licet; prout;
ea teneat tibi dare pecunia tu
am ē equalens quam a te mutu
auri. et quoniam hoc facio: tunc tuū ti
bi restitui et satisfeci. Sed d
icere; quod si ille cui mutuo an
hoc mihi potuit dare unū flor
voluntate. cur ergo pro mutuo
non potest dare unū flor. Respondeo.
quod non vendile nullū potest ven
dere. Sed quilibet bene potest dare
suam rem. quod saltē liber est. Sed
mutuacō cū sit actus voluntatis
elicitus vel impatitur. quo quis
vult quod res sua sit alterius ad be
neplacitū eius qui h[ab]et potesta
tē sic disponēdi de rex vel utrumq[ue].
scilicet actū interiorē et exteriore
comprehēdēs et nullū talium ē
vēdibile eorum modo quo vñfari?

Capitulū Sextum

tuū recipiēte non per mutuo sed
spōt ex alia iusta causa datur
aut pia. Primum prout; quod recipies
mutuum. nullū ius habet ad rem
nisi ad ex cōcessione mutuātū.
Sed mutuas non dedit aut mu
tuavit nisi ad certum tempore vel
tra quod in iuto domino tenerere non
debet. Secundum prout; quod quando
in mutuasti pecunia vel huius.
tunc res ista interim ē mea fa
cta. et ei vobis ē meū opus. cuius
signū est. quod si apud me predicta
pecunia vel res mihi ē predicta non
tibi ut oes volunt. Sed contra rati
onem ē. quod ego tibi debet dare
aliqd de vīsu et labore meo quē
habeo de pecunia mea. licet; prout;
ea teneat tibi dare pecunia tu
am ē equalens quam a te mutu
auri. et quoniam hoc facio: tunc tuū ti
bi restitui et satisfeci. Sed d
icere; quod si ille cui mutuo an
hoc mihi potuit dare unū flor
voluntate. cur ergo pro mutuo
non potest dare unū flor. Respondeo.
quod non vendile nullū potest ven
dere. Sed quilibet bene potest dare
suam rem. quod saltē liber est. Sed
mutuacō cū sit actus voluntatis
elicitus vel impatitur. quo quis
vult quod res sua sit alterius ad be
neplacitū eius qui h[ab]et potesta
tē sic disponēdi de rex vel utrumq[ue].
scilicet actū interiorē et exteriore
comprehēdēs et nullū talium ē
vēdibile eorum modo quo vñfari?

Septimū

Preceptum

377

cupit. Ex quo etiā p̄t; q̄ vſuā
cōtra legē nature ē Tercū pa-
tet. q̄ non est p̄ioris odiōmī
q̄ mutuū p̄stitit alicui post mu-
tuacōe; q̄ an. h̄ potuit recipe
spōte vel ex alia pia aut iusta
causa data ab eo q̄ haber; pote-
statē dādi. ergo t̄ postea habz.
ymo recōpensacōne; eorum q̄
pecunia nō mēsurātur licite po-
test p̄o mutuo q̄s exigē. s̄m
multos. puta bēmuolētiā a
amorē ei⁹ cui mutuauit. vel ali-
qd hmoi. Sed dicer; adhuc
vſurari⁹. Si nihil possum reci-
pē p̄ bono qđ tu habes ex pecu-
nia vel vſu eius: tamē tu tene-
ris mibi p̄ dāno quod habeo
q̄ interī q̄tu habes eā. ego
non possū emere cēsū p̄ ea. nec
possum vti ea nec cū ea lucrai.
qđ totū possem habēdo pecuni-
am ipsā. Cur nō p̄ tali dāno
aliqd recipiā? x. Om̄nī q̄ ē cer-
tū dānū qđ mutuās ex mutua-
cōe incurrit: tunc n̄i illi petēti
sit tāta necitas. p̄ q̄iste mutu-
ans teneretur illd dānū s̄bire.
ip̄ē bñ p̄t sibi denegare mutu-
acōe; Si aut̄ iste petēs v̄lue-
rit illd dānū ī se recipe ad vi-
tādū suū ḡui⁹ dānnū: hoc mu-
tuans licite p̄t facere t̄ īdem
n̄itati sue p̄uidere. nec recipit
hoc rōe mutuacōis. h̄ ad vitā-
dū dānnū. quod sibi ex mutu-
acōe iminet ybi vero non est

Capitulum

Sextū

aliquid certum dānnūbī m̄
hil certi p̄t recipi. Et multomī
n⁹ q̄n eque verifile est occasio-
ne mutuacōis bonū vire sicut
malū vel dānū vitare sic īcur-
rere. Sufficit enim p̄ possibili-
dāno. possibile lucru. vnde sic
arguitur ōtra vſurari⁹. Si hoc
est dānum tuū. q̄ nō potes lu-
crai cum pecunia tua. Tūc hoc
est lucru vel bonū tuum q̄ nō
potes p̄dere pecunā tuā ex spo-
lio. furto. v̄l alijs dolis. vel mer-
cādo dānnificāi cū ip̄a v̄trum
q̄ enī est eque possibile a con-
tingens. ergo si teneor tibi p̄
ista: tu teneis mibi p̄ isto. t̄ sic
fit recōpēsacō. Tercō nōnd e
q̄ habēs s̄b stātiā hui⁹ mundi
sicut tenetur īterdū s̄b p̄cep-
to. aliquā s̄b cōfilio dare aliqd
simplicē ut elemosinā īdigē-
tiut supra habitū est de elemo-
sina p̄cepto quīto. Itē sup̄ ca-
·n̄. p̄ntis precepti. Sic etiā; te-
netur ī casu rē suā daē ad tēp⁹.
qđ ē mutuāe eadē rōne. Quia
p̄ma Joh. iii. q̄ habueit s̄bstā-
cia; huīg mūdi t̄ viderit frēm
suū necitātē patientē. clauscit
q̄ visceā sua ab eo. quō cāitā
dei manet ī eo. S; certū ē q̄ p̄
mū tenetur q̄s facere libere a
Ētūte. t̄ nihil p̄ eo sperāe pro-
dācōe vel recipe tanq̄ debitū
cūile. q̄uis talis elemosinari-
us possit licite ītēdere q̄ alijs

Septimū Preceptum

pius sit ad ipsū orando p eo.
paup ei in vilitate obligatur
racōe o pis pietatis orare w
pī esse p benefactore ergo a
secund deb; fieri sic libere vide
lic; mutuū. ybi res datur ad
tēp? Opa enī pietatis debent
grās fieri Vn luce. vi. Estote
misericordes sicut a p̄ wster
mleicors est. qui vic; gratis ē
Et ibidē. Si bñficeritis hījs
q̄ vobis benefatiūt: que vob ē
gratia. Quarto nōndū sm
tho 2.2. q. lxxvij. q̄ qdam fūt
res quaz vſus nō est ohūptio
ear. ut vſus domī ē inhabita
tio a dissipacō eīg. vſus equi.
ē ei? eq̄rācō wl alt' eius labor.
q̄ in talib; pōt vſus cōcedi ser
uata p̄prietate Et pro talū re
rū vſu pōt homo licite recipere
precū ut fit in eaz locatōne.
alie fūt res quaz principalis
vſus ē eaz cōsumpco. ut fūt
pecunia. pamis. triticū. t̄ himōi.
vſus ei pamis ē comestio per
quā cōsumitūt. Sic etiā de vi
no. a similib; Sic vſus prici
palis pecunie ē ei? distractio.
scdm q̄ in om̄utacōne exp̄di
tur. t̄ i talib; non d; nec vſus
principalis cōcedi sine dñio q̄
m̄ illis p̄ mutuū fit trāslacō dō
minij. Si ei mutuo tibi pecun
iam. illa erit tua p̄ mutuū. Nā
mutuū dr. q̄ si de meo tuū. Et
ideo si mutuatū pditū: ipm

Capitulū Sextum

pditū illi q̄ mutuo recepit. li
c; teneatur reddere equuales
Similī de pane. vmo. t̄ simi
lib; intelligendum ē. Hījs g
prenotatis ocluditur q̄ q̄ uſ
vſura in nullo casu fit licita: tñ
in quibusda; casib; pōt quis
licite recipe ultra valorem rei
mutuate nō p̄ mutuaō e. sed
alia de causa. p̄imū pt; q̄ vide
tur eē cōn legem nature ut iā
patuit. a etiā ē cōn declaratio
nem eccīe. Extra de vſu. li. v. fe
re p̄ totū. Et otrā dīmā legem.
p̄s. q̄ pecunia suā nō dedit ad
vſurā. Secund pt; primo ca
su si q̄s detinet mūste p̄ violē
tiā bō mea. a mutuo sibi pecu
niā: recipiēs eadē bona in vi
gn. si q̄ fructus remunt de il
lare imp̄gnorata: ego iure re
cipio. non racōe mutui. sed q̄
pertinebat ad me etiā sine om̄i
mutuacōe. Secūdus casus si
an̄ tpa tibi mutuai. t̄ hodie
debes soluere. a q̄ non soluis
ego ex legittima causa co gor
tūtū pecunie s̄b vſuā recipere tūc
illud qd̄ p̄ usura teneor solue
retu de bes dare. t̄ ego iure re
cipio non. p̄ mutuacōne q̄ iā
finem habet nec tu tenes rē il
lā ex mutuacōe h̄ detines vio
lēter. xl me iūto. Et q̄ rex ista
imuria tua habeo dānū: tu te
neris mihi illud refūdere Ter
tius casus est si ego fiduciissi. p

Septimū

Preceptū

te ei quā tibi mutuauit. et tu te
pe soluōis nō solutis. nec libe-
ras me a fideiūssioe. mutuās qz
recipit pecumā sibi debitā sub
vſuā ut p̄us. et p̄pt p̄missione
meā obtinetiure a me illō qd
dedit pro vſura tu teneis mībi
illō reddē. nec ego recipio vſu-
ra a te. nec tu das illō residuum
racōne mutui. h̄ p̄pt damnum
qd ego ex negligētia tua i cur.
h̄ ri. **T**ortus casus p̄itetur ext̄
de vſuris salubrit̄. Si socer q̄
differt dare genero dote. obli-
get sibi in re cuius vſus non ē
ei? cōſūpcō p̄ign? p̄ dote quā
mox dare deberet: tunc gener
nō tenetur fructus quos de bo-
mis impignoratis p̄cipit cōpu-
tare in sorte. hoc intellige cum
maritus sustinet oneā mīmo-
niā alias non. Et dicitur nōnt
in re cui? vſus rē. Quia h̄m ml'
tos non potest de decem flore
nis vnum recipere. qz coñ natu-
ram pecumie est q̄ gener; scđ;
p̄hm. Sed tamē hoc non p̄t
esse p̄pt hoc q̄ gener expectat.
et dat iudicias socero numerā-
di vel soluendi dote quā. hoc
ēt pro mutuo recipere. S; hoc
videtur ēē licitū. quia ius p̄ſu-
mit q̄ quādo quis dat alteſi-
liā ſuam. non velit eos deficere
vel perire. ymo ſbleuare i one-
ribus matrimonij. vnde preſu-
mitur ex cauitate facere q̄cquid

Capitulū

Sextum

facit vſl qz papa qui hab; pui-
dere ſaluti hoīm ordiauit hoc
in penā differēcium dote vel in
fauore matrimonij. Et qz hoc
mūdus acceptauit: quilib; ta-
le p̄ign? obligās videtur renū-
tiare quodāmō iuri ſuo. Qui-
t9 caſus h̄ dubi? ap̄d quoſdā
eſt. et tāgit Ext̄ li. iij. de feod.
ca. iñſinuacōne. Quando vſaſ
l̄bō ſeodalia iñpignorat do-
mino feodi. quia tūc ſcd; legi-
ſtas a canoſtas dñs nō tene-
tur oputare in ſortē percepta
de bonis predictis. etiam ſi p̄ci-
piat aliqd vltra labores a mi-
pēſas. maxie qñ interi non exi-
git ſeruūtū. T̄n in hoc caſu ſe-
curior ē opio Innoceſij dicētis.
q̄ ibi oport; fruct? cōputari in
ſorte. **P**t; ex p̄dictis q̄ mul-
tis modis vſurie p̄ccat q̄s cō-
tra ſeptimū p̄ceptū. Dico q̄ alii
cui pecumā mutuat. et p̄ solo
tali mutuo exigit lucrū t̄palei
pecumā. aut in alia re cui? va-
lor p̄t pecumā mēfurari. Dico
nōnt p̄ solo mutuo q̄ ſm tho.
q̄ mutuū dat. p̄t absq; pccō i
paſtū reducere cū eo q̄ mutuū
accipit recōpensacōne; dāmni
ut patuit in ſecundo nōbili. et
in quarto p̄ caſus. dico etia; q̄
exigit lucrū. qz ſcd; m eundem
tho. Si mutuās accipit aliqd
ab eo cui mutuat. nō quaſi exi-
gēs nec q̄ ſi p̄ aliq̄ obligacōt

Septimum Preceptum

tacita vel exp̄ssata sicut gratu-
 itum donū: non peccat ut sup̄
 patuit. Secūdo ōtra hoc man-
 datum peccat p̄ v̄fūā qui p̄ q̄
 cū q̄ re que v̄fū consumitur mu-
 tuata accipit ex pacto v̄lra
 sorte pecunia. à alia rem cuius
 valor p̄t pecunia mēsurari q̄
 cū talem rē mutuat alteri: tūc
 ampli? non est sua. histius q̄
 eā mutuo accipit. Si ergo ex-
 agit p̄ ea lucrū: tunc exigit lu-
 cr̄ p̄ re nō sua. Et q̄ pat; q̄
 v̄fūā omittit q̄ pro mutuo ex-
 agit mun⁹ ab obsequio. vel a
 lingua. q̄ v̄fūā valor pecunia
 mēsurari p̄t. ut p̄t; in labrati-
 b; ad uocatis a similib; Tercō
 peccat ōt̄ hoc p̄ceptum p̄ v̄fūā
 q̄ mutuat. xvij. libras p̄
 vna vel centū etiā p̄ vna cum
 pacto de illa soluedaymo so-
 la spes de lucro ratione mutui.
 sed m̄ illis luce. vi. mutuū date
 n̄l id sp̄ates. Ex hoc p̄t; q̄ tal
 sp̄ans lucrū. p̄ mutuo sit v̄fūā,
 ri? mentalis wrū est quando
 spes lucri est cā mutuādi. Ita
 q̄ alias non es̄ mutuaturus
 nisi de lucro recipiēdo spar; à
 aliquo alio emolimēto ut de
 ap̄ma vel simili lucro. Si q̄s
 vero principaliter moueret
 ex caritate ad mutuū. t̄ cū hoc
 spar; de retribuōne alicuius
 lucrū illud nō es̄ v̄fūā nec vi-
 tiōfū ut dicit Alb. sup̄ illo suē

Capitulum Sextum

vi. mutuū date n̄l id sperātes
 Obligatur enī ex beneficō qui
 mutuū recepit. fī illud luce.
 ibidē pro ut vultis ut faciat
 vob̄ h̄ies t̄ ws facite illi simi-
 liter. Et dixi nōnter. Si quis
 mutuar; xvij. libras p̄ vna.
 Quia si nō mutuar; realiter h̄
 emer; vnam librā p̄. xvij. sup̄
 aliq̄ re immobili ānū census
 a. xvij. libre essent iustū pre-
 ciū pro vna p̄petui cēsus. vel
 ad remēdū: tunc cōt̄ct̄ nō
 es̄ v̄fūā. R̄to v̄fūā cō k
 mittit q̄ mutuat alteri s̄b tali
 pacto ut etiā sibi poste a remu-
 tuet q̄ vult alii obligare ad
 pecunia estimabile. lic; c̄ licitū
 fit a dignū. q̄ mutuāti vñū.
 mutuetur aliud. nō tñ est lici-
 tum aliū. ppter mutuū obliga-
 ri ad r̄mutuānd. Quāto v̄fūā
 cōmittit qui habes molēdi-
 nū mutuat pistorib; aut alijs
 illo pacto q̄ molāt solū i suo
 molēdīmo. Accipit enī vlt̄ sor-
 tē in tali mutuo sc; istā como-
 ditatē q̄ est pecunia estimabilis.
 q̄ auferit eis libertatē alibi mo-
 lēdia tenetur eis ad satisfacti-
 onē. Sexto cōmitunt v̄fūāz
 q̄ mutuauēt res suas ad certū
 terminū q̄ veniente nolūt da-
 re prologacōe; nisi data pecu-
 nia ppter mutuū vel alio equale-
 ti. Sūt enī v̄fūāj. etiā si ex
 prese nihil petat. Sept̄o m

Septimū

Preceptū

vsurā omittūt q̄ re cari⁹ vēdūt
q̄ sit iustū ptiū ipſi⁹ ppter hoc ut
emperori de pecunia soluenda
expectent vſq; ad certū termi-
num. vel qui rem vili⁹ emit q̄
sit ei⁹ iustū ptiū ppter hoc quia
pecunia soluit prius ante q̄ fi-
bi res possi tradi. Aut etiā qui
tpe collectois bladi vni. et con-
similiū cū minus soluere solet
vndit talia pro ptiō qđ vali-
tura sūt circa pasca. Aut alio tē-
pe in quo pl⁹ soluere oſueuert.
et sic de singulis modis pallia-
te vſure coñ. viij. pceptū fit et te-
netur in oib; talib; q̄s ad resti-
tuō em dām pxiō sic fibi inu-
ste illati. Octauo q̄ mutuat
ad vſurā noīe alieno. et hoc ma-
xime est vix de tuto re pro euā-
tore et similib; q̄ in hoc non p̄-
stant nudum ministerū. etiā
autoritatē. et sic vſuras accep-
tas nomine alieno tētūr hmōi
restituere. si iste cui⁹ nomine
acepit nō est in soluendo aut
sinon vult restituere. Id intel-
ligo p̄ omnia de vitricis ecclie.
et de hijs quib; omendata sūt
hospitallia aut alia loca religio-
sa et pia nec excusat eos q̄ hu-
mīnī lucra couertatur in pi-
os vſus. q̄ e regula iuris non
sūt facienda mala ut euemāt
bō. Et q̄ scđ; se vſura ē mal a:
nūq̄ pot fieri bene sic alia simi-
lia ut dicit Aug⁹. libro contra

Capitulū

Sextum

mendacū. Mono peccant o-
oēs isti ciues cōtra hoc precep-
tum quoꝝ autoritate cōfilio.
vel cōsensu alicuius cōmunita-
tis mutuant ad vſurā. Et oēs q̄
autoritatē prestant. aut p̄cep-
tum ad hoc dant. aut cōfiliū
fine quo ciues hmōi vſurā nō
cōmisissent. tenentur ad resti-
tuōem in solidū. Ceteri vero
ut cōsentientes ppter emolimen-
tū quod eis ex hoc accrescit: te-
netur ad restituōem; ei⁹ pti⁹ q̄
ad eos puenit. aut q̄tum rele-
uati sūt in expensis quas alias
fecissent de suo à quaseos sol-
uere oportuiss. Notat aut̄ do-
ming⁹ Alb. sup illo lue. vi. Qua-
tuō date mīhil inde sperates. Cō-
tra mutuū inqt multis modis
peccatur. Primo in dīgentiō
dādo. vñ ecclastici. xxix. Feneā-
re primo tuo in tepe necessita-
tis illius. Secūdo datū nimis
importune repetēdo. qñ hō nō
pot soluē coñ qđ vſa. lvij. oēs
debitoēs v̄ros r̄petitis. v̄biglō.
Qui r̄petit nō habētē dō facit
violētiā. Tercō pignoā nccia.
ul̄ detinēdo. ul̄ destruēdo. de q̄b⁹
Job. xxiiij. Abstulisti pigno-
re bōe vidue. Et ero. xxij. pxi-
mo tuo pignoā westimētū ei⁹
an̄ solis occasū reddes. R̄to cū
vſura exigēdo. ut h̄. Et ezech. v-
ij. Ad vſurā nō omodaueit qđ
vīc; ad vix iustū nccio p̄tinet

Septimum Preceptum

Ero. xxij. Si pecuniam dedeis mutuo. nō vigeat eū nec vſuſ opprimes. Quinto p dilacione termini solutōis munera accipiendo. de quo ps. Qui pecunia p ſuā nō dedit ad vſurā. **T**onitum ad ſecundū pñcipale queitur ut ea licite poſſint recipi et retinei que acq̄untur p ludos aleo. ſacoꝝ vel alioꝝ. et ex pactū mutuū hōim. de curſib; equor; galloꝝ. et alioꝝ animaſium morib; bellis. vel duellū etiā hōim. vel de duracione pluie vel ſiccitatis. vel q̄cumq; alio incerto futuro. uno vnaꝝ pte otradictōis. alio alia elegit. Et ponat caſus. erēpligia. Sint petr⁹ et paulus aboſui iuris. ſigno. verbo vel facto tale pactū ſatiāt mutuo. q̄ petr⁹ debeat dare florenū i caſu quo cr̄aſtina die non cecideit pluia. vel ſi i tefſere vnerint tres oculi. Et ecōtra paul⁹ petr⁹ i caſu q̄ cecideit pluia vel q̄tuor oculi vnerit in tefſere. ponatur etiā vlt̄riꝝ q̄ veniat illud qd̄ petr⁹ elegit. Tuc queitur utruſi peccet ſic pacifice do. hoc ē. q̄ vn⁹ eoꝝ obligat ſe ſic alteri. ponendo rem ſuāi tale dubiū et fortunā. et q̄ recipit reobligacō nem ab alio. et utr̄ impleta odiſone quā petrus elegit. paulus poſſ h̄c itinere rē ſuā. vel an teneatur

Capitulum

Sextum

eam dare petro. i an petr⁹ poſſit eam licito iure recipe et retinere tāq̄ ſuam. Inſtit enī ſit tota viſ luci. Pro quoꝝ i tellectu nōndū q̄ non oportet dubitare an licitiſ ſit lucidē vſio coſa exercere p recreacione. et quafi p qd̄ a quiete virtutis aialis. cu tā theologiq̄ phiſicū hoc ponat virtutē eutropie vel iocūditatis. **S**ed q̄ta hōia q̄ pro alleū acoñne mētis inuenta ſunt ſūt p acqſiſione. pecunie et pecunia eſtimabiliū. Iocircō dubiū motum ē. ſi n̄ ergo ad dubiū ſep̄ ſūt tenēda. Pr̄mū est. q̄ hōmo habēs dñiū rei pōt licite ſe obligare ad dādū eam ſub tali odiſione fortuita niſi forte q̄ ſ haber; dñiū quo ad hoc restituēt. vel niſi odiſo vel obligacō vel ambo ſimul aliqd̄ mali ſplicarēt. pte q̄ talis pōt ſimpliciter et libere dare ſic et quo modo vult et ſtatim. ergo pōt etiā dare impleta odiſo et que nihil mali includit. **R**ed autem pōt quis licite facere: ad hoc faciendō pōt ſe pacto vel pñmiſo reſtrigere. **S**ed hic adūten dum ē q̄ talis obligacō pōt etiā male ſei. ut pote quādo q̄ ſim recta; racō em deber; p ſe aut ſuis ſeruare. **S**ive qn̄ obliſgar; ſeibi vbi ſciret venire in malū. **S**ecundū est. q̄ hōmineꝝ

Septimū**Preceptum**

obligare se sic ut p̄dictū est in
primo p̄cise a principalit̄ pro
simili reobligacōe iniquū et in
iustū est. Similē a talem exi
gere obligacōe; p̄ obligacō
ne sua. pbatur. q̄ ibi in cōtra
et nō suatur equalitas. eo q̄
obligacō pauli ē petro lucro
sa s̄ obligacō petri paulo n̄l.
Et hoc est qđ petr⁹ desiderat et
intendit. paul⁹ vero cōtrarium.
lic; nō cōsequatur intentū. er
go nullus eoz intendit e q̄ta
tem q̄ tamē necessario in omni
cōtractu nō ētūto requiritur
Ite pbatur ex alio. q̄libz ludēs
talibz h̄i inordiatū desiderium
ad tpalia. et nō s̄biectū deo sic
debz. q̄ ludēs de quo agitur de
siderat venire illis quod ip̄e ele
git. int̄m q̄ si oīno non vneit
tristatur. maledicit aliquādo.
a blasphemat. q̄ sūt maifesta
signa magni desiderij a nimis
inordiati manifestū aut̄ est q̄
casus oculorū in tessere. vel plu
via. vel similia sūt actus natuā
les a deo respectu cuius nulla ē
fortuna directe. lic; voluntas
mala ut sic non sit a deo. **E**cce
quo lusor̄ dolet de illo qđ deus
facit. In hoc aut̄ magis pīculo
se stant q̄ talia eligūt. q̄ si vē
renteēnt omūtati dānosa. ue
q̄ nō vēnat plurīa. vel q̄ m̄r
vel gelu diu dur; et q̄ prebet si
bīpk occasionē desiderandi id

Capitulum**Sextū**

quod deo non placet. vel omū
tati nocet. **I**te p̄t; aliter. Nā q
duo qui simul ludūt volūt h̄re
deum ad impossibilia. Qualibz
enī vult q̄ip̄e finaliter lucre
tur. hoc aut̄ in eodē ludo impos
sibile est fieri. Ideo qz lusor̄ po
sunt se ad hoc qđ impossibile ē
deū vtrīqz placere. a sic agere
q̄ vtereqz stet de eo bene stetq
Ad cuius cōtrariū deberent oī
nō conāt̄ quia aliter non p̄nt
esse deo placētes a grati. **D**icē
te Aug⁹. nemo placet deo nisi
placeat sibi deus. **E**cce q̄ntum
malū vult vñus lusorū alteri.
dū quilibet vult q̄ de? altei nō
oplaceat. q̄uis oīndat se q̄nqz
tales q̄h̄i sūt socij a amici. **I**te ex
alio tales ludētes abutūtūr do
nis dei de⁹ em̄ dedit nob̄ tēpa
lia. nō ad aliud. sūtenda nisi
ad laudem suā. utilitatē n̄ram
aut p̄xi. nūc autē ludens aut̄
se ut cōmunit̄ per ludūm a lau
de dei. et ei⁹. mēoria et necessāio.
vel habz dānū. vel dāmificat p
ximū. et hoc ultimum p̄ncipa
liter intendit. ergo sic ludere
est abuti donis dei. **T**ertiū ē q̄
le p̄cēm fit lud⁹ p̄dictus. h̄y. q̄
ludere p̄ncipalit̄ intencōe luci.
ut talis et acq̄sita retinere. sola
vel p̄ncipalit̄ hac occasione
est ex genere peccatum mōre.
quia est otra caitatem p̄xim
ymo et dei. ut p̄t; ex precedēti

Septimum Preceptum

dicto potest tam aliquis sic ludendo peccare et malit. Sicut si ludet puer ex toto desiderio ludandi per globulo. vel lapillo. Aut alia tam paupare quod primo non noceret. Rerum est. quod paulus in casu principali non potest iuste retinere rem de quod pactum fecit. probatur. paulus perdidit ius suum quod habuit ad illam rem. et non acquisivit aliquid novi iuris ad eam. igitur non debetur sibi. et postea non potest retinere eam sibi. Primum vice quod perdidit ius suum per se. quod paulus potuit iuri suo renunciare et renunciavit. ergo perdidit. Aliud per priam partem ex casu. per secundam partem probatur. paulus ex quo consensit in ludum: consensit ex proprie vel tacite quod si sic euenerit sicut petrus elegit. quod res non esset sua ergo renuntiavit rei illi si sic euemiret. Sed sic videtur. Secundum vice quod non acquisivit nouum ius patrum. quod perdebat illud nihil iuris acquisivit. et non aliud interfuit iuxta casum. quod per illum omnia alia excluduntur. Quoniam est quod petrus non iuste occasione luci recipit rem istam ad sibi retinendam. probatur: petrus nullum ius habet ad rem in hoc casu. et non datur sibi. Et tunc ut casus mutat. ergo Primum vice quod nullum ius habet ad rem patrum. quod nemo ex iusto fundamento suo potest in

Capitulum Sextum

aliquare ius acquirere. eo quod sic nemo colligit de spiritibus vnuas. nec de tribulacione. Math. viij. sic nec ex iniusto potest vere ius. nihil enim dat quod non habet. Sed petrus ad acquisitionem rem pauli habet in iustum fundamentum eo quod facit iustum obligacionem. et damnificat proximum et abutitur donis dei ut in secunda probacione patuit. **Sextum** est. quod res per casu lucrata ad cuiuscumque manum dueiat occasione lucis scientis quod res talis sit: est ad prios usus ouertenda. vel auctoritate superioris qui sibi tale dispensationem reservauit. vel si nullus superior sibi talia reservasset: Ipse per se dicitur facere vel disponere quod per alium fiat. patrum quod omnia temporalia sunt ordinata a deo et ordinanda ab hominibus vel immediate ad laudem dei vel ad utilitatem hominum. In qua tamquam etiam laus dei intendenda est. Si ergo ordinatur ista res immediate ad laudem dei: manifestum est quod in prios usus ouertitur cum pie. tate et cultus dei secundum Augustinum. Si autem ad utilitatem hominum racionabiliter ordinatur. cum nulli debeat de iure planum est quod cui datur. datur ex misericordia et pie. tate et sic iterum in prios usus conuertitur. Sed quereretur aliquis ex quo res ista de in prios usus couerti: utrum hoc spectet

Septimū

Preceptum

ad petrū vel paulū vel aliquę
aliū. sūndē. q̄ vterq; eo r̄ deb;
ad hoc conāi. quia quilibet eo
rū est causa q̄ res sic cōuerten
da est. a ppter ea etiā vtq; eorū
debet facere diligentia a impe
dire ne alit̄ conuertatur. vñ si
paul⁹ timet q̄ petrus nō sic cō
uertat: debet q̄tum de iure pōt
puidere q̄ non veniat ad ma
nū eius. notificando vic; sup̄
ori ad quē p̄tinet dispoſicō vel
ponendo ad manus cōmunes.
vel procurando ar; est aconem.
vel aliquo alio modo iusto aut
benigno. Similit̄ debet facere
petrus ne res veniat in manus
pauli. si cōformit̄ timet de ipso
Si vero nullus talis iuridic⁹
mod⁹ locum haberet: quia ta
men paul⁹ pactum fecit se da
turū petro si pluer; hodie tūc
ex quo pluit: videtur securius
q̄ det vel dīmittat petro posses
sionem rei. q̄ q̄ sibi refuet. pa
cta enim seruāda sunt q̄tum
possunt sine pecō maxime quā
do dubiū est quomō petr⁹ re
cōuertat quia tūc presumēdū
est de bono vel quādo non pōt
iuridico vel benigno modo in
debitam coniūctionem rei quā
p̄dicit impedire. nō enī vide
tur q̄ paul⁹ ad impedienda;
illam conuerſiōe; rei imdebitā
etiā si wisimil̄ timeat de ea de
beat se p̄iculo exponē vel pug

Capitulum

Sextū

re Aut se ponere ad scād alium
vulgare. ut notetur de non ob
suacōe pacti. mēdaco. vel falsi
tate. nisi si a q̄tum aliq; istoꝝ
de iure debitū est vel sc̄dm iusti
tiā expedit. **S**eptimū est. q̄
occasione ludi nihil oīno pōt
de aliena re recipi vel tenei de
iure. nisi q̄tum p̄sumit̄ de vo
lūtaria p̄dētis daconē etiā si
nō perderet. **S**ic enim fit int̄
amicos q̄ aliquando sine ludo
pl̄dant q̄ p̄ ludū amittat. **E**t
ido qui ludūt̄ in solacō pro es
ibilib⁹. vel potabilib⁹. vel alijs
rebz: tñto securius sumūt acq̄
sita q̄tō verius p̄sumit̄ p̄det̄
volūtaios ad dādū ex amicitia
etiā sine ludo. igitur se nō lucr
h solaciū de victoria int̄endere
Dētñto vero insecuriores de qñ
to illos muite dare intelligūt.
vel se lucrū ut lucrū int̄endisse.
Sed quereres p̄nt ne i ali
quo casu perdētes in ludo de iu
re perdita repetere. sūn. q̄ sic
nā quando furiosi minorēnes
maxie pupilli. mente capta. sur
di. ceci. muti. a morbo p̄petuo
laborates sui. religiosi. filii fami
lias. q̄ nihil habet̄ nisi a patre.
vxores que non habent p̄afr
nalia. perdūt aliquid ludo al
la iure possunt repetit̄ debent
restitui. vel illis. vel eorum tu
torib⁹. curatoib⁹. dominis. mo
nasterijs. patrib⁹. aut maitis

Septimū

Preceptū

Idem de let hei si amīnistrator
rerū ecclī asticarū de rebz eccīe
aliquid ludo pdidish. similit
repetere poss̄ a reddi deberet
si aliq̄s inute ludendōt ad lu
dum coactus aliqd pdidish.
Conformiter crederē repeti pos
se a reddi deberere. si q̄s solū cō
sensissest in simplicem q̄ planū
ludū. q̄ aliq p falsitatem quā
iste nō agnoscere lucraretur.
ludēs ei taliter nō iuste pdit
rē fūa. n̄i p oſenſū in illō. me
diante quo pdit ut patuit. Il
le aut de quo hic dicitur non
oſeſit in fallatiā per quā lucras
obtinet qđ intēdit. Rūtum
ad tertium principale nōndū
q̄ ad detestacōe; ludi. tria fa
tiū. Primo multitudō peccato
rū q̄ in ludo accidere pnt. pri
mum cupiditas q̄ b̄m ap̄l'm. i
thi. vi. ē radix oīm malorū. nec
ē ibi quecū q̄s cupiditas. h̄ ra
pina. vult eī primū spoliare re
bō suis. Secundū est pdicio.
vult eī spoliare illū cū q̄ come
dit q̄ bibit. Tertiū ē immia. vel
let enī eū spoliare si poss̄ etiaz
camisia. Qūtum ē. q̄r vſutariū
excedit in malo. q̄ infra mense
de. x. flor. vnū lučtuz. h̄ iste sta
ti lučtus eadem die. Qūtum ē
afflictio pattis dei. quē iurādo
q̄ imprecādo de honestat. Sex
tū ē mādatū eccīe. qđ quodā
modo. cōtemnit. de h̄js duobz;

Capitulum

Sextum

puer. xir. Qui affligit patreꝝ.
q̄ fugit matreꝝ ignominiosus
eit q̄ infelix. Septimū est scan
dalū prīmi. corrūputur enim
multi qui ad ludū vidēs oue
munt. Octauū est obmissio ml
torū bonorū q̄ deberet quis fa
cere temp̄e quo ludit. Nonū
ē peccatū piurij. Decimū fraus
quā cōmittit in alterū. Unde
cimū ira q̄ ouitiaeō peccorū. Du
odecimū ē fractio solēnitati.
in quibz plus cōueniūt. Deci
mūtūtū interdū hocicū eti
am p modico verbo. Decimū
quātu ē ydolatria. q̄ sup illo
p̄bil. in. quoz deus vnt ē. di
cit glō. hoc ab homine colitur.
qđ pre ceteis ab eo diligitur.
Secūdo fatiū ad detestacōe;
ludi q̄ in eo quasi oīa p̄cepta
de calogi trāſgrediūt. Prio
illō nō habeb̄ deos alienos ut
iam tactum ē. Secūdū nōmē
dei i yanū faciliter assūmit. Ter
tium sabbatū sepe violat. Quā
tum q̄ alia faciliter patēt. pre
ter nō mechaberis. qđ ad mī
nūspūaliter trāſgredit. q̄ ad
lxrenſ alicui alij a deo cōñ dū
fornicacōem omittit. amorem
amīne cū creatā re cōbīmādo i
ordinate. ymo sepe tales socij
sūt formicatores ad līaz. Ter
cō facit ad detestacōe; ludiml
tiplex ibi omīssa stultitia. Quia
pmo vilissime fuituti se lusor

Septimū**Preceptum**

subicit taxillis vice; ossibus forte camis. Secundo largitur ad p̄ceptū taxillorū qd̄ non dar; ad dei p̄ceptū. Tercio q̄ solent q̄ ylissim sibi nobilissim recipi, ant vice; tempus. Quarto omnibus noc; quia facit quod sibi est dānosū. p̄ximo scandalosū. q̄ deo otimelio sum. Quinto q̄ velut insanus p̄ prijs mābus se ibi quis interimit.

Sequitur capitu. Septimū

Qvia vero detinere alienū est cōtra septimum p̄ceptū. Ideo nūc de restituōne tria sūt p̄ncipalit̄ dienda. Primo quo sint restituēda bona mateilia rerū et corporū. Secundo quo bonū fame fit restituēdū. Tercio quo bona a anime sint restituēda. Qāntū ad p̄mū nōndum q̄ restituō ope vel voluntate est qdā p̄ ambulū necessariū ad otrocoē. Et q̄ aliū īmiste damnificauit. aut aliena detin; tādiū est peccator mortalis q̄dū non vult restituē p̄ posse dicēte bto. Agg. in Ep̄la ad mācedonium. Quādiū res p̄pt̄ quā p̄ccm est non redditur. si reddi potest: penitētia nō agitur. f̄ singitur. Si aut̄ vrac̄ agitur. non dimittitur p̄ccm nisi restituatur ablatum. Ex quo p̄t; q̄ q̄dū homo nō restituit p̄ posse sīm terim saēmētū aliqd̄ sumit no-

Capitulum**Septimū**

uo peccato peccat. p̄ indignē sacramētū sumit. Et si manēs ī tali peccato īplet penitētā; sibi a saēdote p̄ p̄cas sic cōfessis īmūctā. nihil per hoc satis facit deo sīm multo s. Secundo nōnd q̄ detinere alienum īmūto dñō: est īdeo p̄clm mortale q̄ cōtra septimū p̄ceptū. sc; nō furtum faties. Certū est em̄ q̄ auferre alienū est cōtra idem p̄ceptum q̄ eadē racōe retinere alienū. q̄ dāmificatur ī vtroqz dñs rei. q̄ ab ysu sue rei mūt9 sp̄editur. Est etiā cōtra iustitie virtutē q̄ reddit ymiciqz qd̄ suum est. Est etiā cōn̄ frātēz caitatē. que vult altei bonum̄ retinēs alienū vult altei malū. Vnde eadem racōe qua detinēs vroze; alterius non est capax penitēcie: sic etiam qui bona aliena īmūto domino. Tercio notandum q̄ de restituōne sunt multa dubia doctrinalia que determinat scūs tho. et sco. in. viii. di. xv. Primū dubiū ē b quis teneatur restituē. sc. q̄ p̄mo a p̄ncipaliter ille qui rem abstulit aut dāmū īmiste ītulit. q̄ hoc est certum. Et p̄t̄ illum sunt multi alij qui ad restituōem obligantur. qui cōprehēduntur ī hijs versib⁹. Iussio. ohilū. cōfensus. palpo. recursus. Participās. mut. nō obstatas nō manifestas. Et tho.